

Muslimernes Bøn

Når man skal bede, er det obligatorisk at vende sig mod Ka'bahen. Pligten til dette er dog fjernet i forskellige situationer:

- Hvis man er ramt af alvorlig sygdom og er ude af stand til at vende sig mod Ka'bahen.
- Hvis man befinder sig på et skib, i en bil eller på et fly og er bange for at bønnens tid skal slutte, inden man får mulighed for at bede.
- Krigeren, som er i kamp og derfor beder salat ul-khauf (en bøn man beder, når man er i fare).

Det er dog at foretrække, hvis man kan vende sig mod Ka'bahen under den første Takbîr (at sige *Allâhu Akbar* og løfte hænderne til skulderhøjde). Hvis det er overskyet, og man er et ukendt sted, eller af andre grunde ikke præcist kan bestemme Qibla (retningen mod Ka'baen), skal man vælge den så godt man kan, og ens bøn er accepteret, selv om retningen bagefter viser sig at være forkert.

Hvis en person (man stoler på) kommer, mens man beder, og viser den korrekte Qibla, skal man straks vende sig i den retning, og ens bøn vil være korrekt.

Stående stilling (Qiyâm)

Det er obligatorisk, at man står op under bønnen. Denne stilling er det, vi kalder for en Rukn eller en søjle. Undtagelsen for denne stilling er følgende tilfælde:

Hvis man er meget syg og ikke kan bede stående, kan man bede siddende. Hvis man ikke er i stand til at bede siddende, kan man bede liggende. Her udføres rukû (foroverbøjet stilling) og Sudjûd (prostration) ved, at man bøjer hovedet mod jorden. I Sudjûd bøjes hovedet nærmere jorden end under rukû.

- Han, som beder salat ul-khauf, er i krig eller under rejse. Han har tilladelse til at bede siddende på sin hest eller andet transportmiddel. Dette er i overensstemmelse med Profetens ﷺ sunnah (tradition).
- Man kan også bede sine frivillige bønner (nafl / sunnah) siddende på hest eller andet transportmiddel. Her udføres rukû og Sudjûd på samme måde som under sygdom. Ved de frivillige bønner kan man også bede siddende, stående eller kombinere begge, så man sidder under recitationen af Qur'ân, og når man er ved at være færdig med denne recitation, rejser man sig og udfører bønnen, som har man hele tiden stået op.

Sutra

Når man beder, er det obligatorisk at bede mod en sutra (barriere). Det kan være en genstand, som man stiller foran sig, eller det kan være, at man beder tæt op af en mur.

Når man skal finde en passende sutra at bede bag, skal man kigge på størrelsen af den. Den skal minimum være ca. 30-45 cm høj. Hvis man ikke har kunnet finde noget i den rette højde, er det tilladt at bruge det, man kan finde, også selv om det i sidste ende er at tegne en streg foran sig.

Man skal ikke selv træde ind foran én som beder, og hvis den bedende ikke selv har en sutra, er det bedst, at man går langt udenom eller venter til den bedende er færdig. Hvis man beder uden en sutra, og en voksen kvinde, et æsel eller en sort hund passerer forbi en, er ens bøn annulleret.

Intention (Nijjah)

Når en person skal bede, skal han have den rette intention i sit hjerte. Intentionen til at bede netop denne bøn, hvad enten denne er en af de obligatoriske bønner eller en af de frivillige. Denne er en betingelse (Shart) eller en søjle (Rukn).

Med hensyn til at sige den intention højt siger Sheikh Albani (rahimahullah), at dette er en opfindelse (Bid'ah), som går mod Profetens ﷺ Sunnah.

Takbîr

Takbîr al-Ihram er bønnens åbning. Takbîr al-Ihram er en søjle (Rukn), og uden denne er bønnen ikke gyldig. Denne Takbîr udtales som andre Takbîr og udføres som Takbîr til Rukû. Ordene for Takbîr er:

[Allâhu Akbar]

Allâh er Størst

Takbîr bør ikke udtales højt, medmindre man er Imâm (leder andre i bønningen). Når man laver Takbîr, skal hænderne løftes til skulderhøjde – bemærk at håndryggen og ikke håndfladerne vender ind mod én selv, og fingrene skal være let spredte.

Efter man har lavet Takbîr al-Ihram, placeres hænderne på brystet, sådan at højre hånd holder om venstre håndled. Højre tommelfinger ligger mellem venstre arm og brystkassen, mens de andre fingre lukker sig om håndledet. Man kan også vælge at holde længere oppe på venstre underarm, eller at højre håndflade ligger direkte på venstre håndflade, i såfald skal man lægge højre hånd fladt på underarmen eller hånden uden at holde rundt om den.

Når man har sagt Takbîr, er det vigtigt, at man koncentrerer sig om sin bøn. Man skal vende blikket mod det sted, hvor man laver Sudjûd (prostration) og ikke kigge rundt. Ligeledes skal man vende sit hjerte mod bønningen og give sig hen til Allâh. Dette kaldes "khushû".

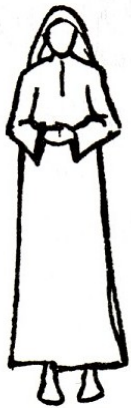
Det er ikke kun at kigge ved at dreje hovedet, som er forbudt. Det er også, at man bare drejer øjnene for at kigge, eller at man "kigger" med hjertet.

Efter at man har placeret sine hænder på brystet, kan man sige forskellige du'a,

inden man starter med at læse op fra Qur'ân.
Her er et eksempel på en du'a:

***[Subhânak-Allahumma, wa biham-dik, wa tabârakasmuk,
wa ta'âlâ djadduk, wa lâ ilâha ghajruk]***

Æret være Du, oh Herre, Din er Prisen og velsignet er Dit Navn og ophøjet er Din Majestæt, og der er ingen Gud undtagen Dig.

Recitation af Qur'ân

Man er nu nået til det sted i bønningen, hvor man skal til at læse Qur'ân. Oplæsningen under bønningen skal foregå på arabisk, og det er derfor vigtigt, at man hurtigt får lært det nødvendige, så man kan opretholde bønningen. Hvad enten man i bønningen skal læse højt eller inde i sig selv, skal man stille starte med at læse:

[A'ûdhu billâhi min ash-Shajtân-ir-Radjîm]

Jeg søger tilflugt hos Allâh fra satan den fordømte.

Derefter kan man starte med at læse op fra Qur'ân, og stille siger man:

[Bismillâhir-Rahmânir-Rahîm]

I Allâhs navn, den mest Barmhjertige, den Nådige

Herefter skal man læse surat al-Fatiha, som er Qur'ânens åbningsvers. Det er fra Profetens ﷺ tradition (Sunnah), at man læser den stille og roligt, vers for vers.

[Alhamdu lillahi rabbil 'âlamîn]

Al pris og tak til Allâh, Herren over alle Skabninger.

[Ar-rahmânir-rahîm]

Den mest Barmhjertige, den mest Nådige.

[Mâliki jawmid-dîn]

Den eneste Ejer (og den eneste Herskende Dommer) af Belønningens Dag (Opstandelsens Dag).

[Ijjâka na'budu wa ijjâka nasta'in]

Dig (alene) tilbeder Vi, og Dig (alene) beder Vi om Hjælp (for alting).

[Ihdinas-sirâtal mustaqîm]

Vejled Os til den rette Vej.

[Sirâtal-latdhîna an'amta 'alajhim ghajril maghdûbi 'alajhim walad-dâââââllîn]

Vejen for Dem, som Du har skænket Din Nåde, ikke (Vejen) for Dem, som har fortjent Din Vrede eller for Dem, som kom på Afveje.

Og siger så:

[Âmîn]

Herre hør os

Den, som endnu ikke har fået lært al-Fatiha, kan læse:

[Subhân-Allâh]

Jeg erklærer Allâh fri fra – og langt fra alle fejl

[Al-hamdulillâh]

Al Pris er til Allâh

[Lâ ilâha illallâh]

Der er ingen Gud undtagen Allâh

[Allâhu Akbar]

Allâh er størst

[Lâ hawla wa lâ quwwata illâ billâh]

Der er ingen Vilje og Magt undtagen fra Allâh

Der understreges dog stadig vigtigheden af at lære surrat al-Fatiha udenad.

Man kan nu vælge at læse endnu et vers fra Qur'ân, inden man går til Rukû (dette er anbefalet), eller efter surrat al-Fatiha kan man også gå direkte til Rukû.

Højtlesning

I nogle bønner skal man læse højt, når man reciterer Qur'ân. Det drejer sig om følgende 3 bønner:

- Al-Fadjr: Dagens første af de 5 obligatoriske bønner. Denne bøn består kun af to Rak'ah. Her læses Qur'ân højt i begge Rak'ah.
- Al-Maghrib: Dagens fjerde af de 5 obligatoriske bønner. Den består af 3 Rak'ah, og Qur'ân læses højt i de første to Rak'ah.
- Al-Isha: Dagens femte og sidste obligatoriske bøn. Den består af 4 Rak'ah, og Qur'ân læses højt i de første to Rak'ah.

Med hensyn til kvinder, behøver de ikke at læse højt under bønnen, hvis de er bange for, at fremmede mænd skal høre deres stemme.

Rukû (Foroverbøjet stilling)

Når man skal til at lave Rukû, laver man en Takbîr. Man løfter igen hænderne til skulderhøjde og siger :

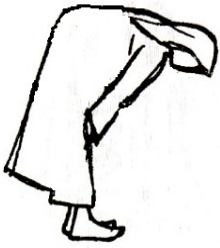
[Allâhu Akbar]

Allâh er Størst

Da denne Takbîr hedder Takbîr al-Intiqâl (bevægelses- Takbîr), er det vigtigt, at man bevæger sig, mens man siger *Allâhu Akbar*. Det foregår ved, at man starter med at udtale det samtidig med, at man starter med at bøje sig forover. Så skal man få det til at passe med, at man er færdig med udtalen, når man har fået bøjet sig helt ned.

Oftentimes ser man folk først sige *Allâhu Akbar*, når de er i Rukû. Dette er en fejl, da Rukû skal bruges til at sige andre ting.

Hvordan ser Rukû ud:

- Hænderne placeres på knæene.
- Man placerer tommelfingrene på indersiden af knæene.
- De andre fingre placeres let spredte på knæene.
- Albuerne peger en smule ud til siderne – medmindre man beder ved siden af andre. Her gælder det om at vise hensyn, så man ikke rammer sidemanden med sine albuer og ødelægger hans khushû.
- Ryggen skal være vandret og ikke krum, men strakt. Baghoved, nakke og rygge skal tegne en lige vandret linje.
- Blikket er stadig rettet mod det sted, hvor man laver Sudjûd.
- Benene er strakte, eller hvis dette er svært, kan de være let bøje (kun bøje i den grad, at man kan indtage den rette stilling med ryggen).

Når man står i denne stilling, siger man:

[Subhâna rab-bil Adhîm]

Æret være min Herre, den Almægtige.

Dette siges minimum 3 gange.

Der findes også andre du'a, som man kan sige i Rukû, og hvis det ikke ødelægger ens khushû, må man også gerne sige *subhâna rab-bil Adhîm* mere end tre gange.

Herefter siger man:

[Sami' Allâhu liman hamidah]

Allâh hører dem, som priser Ham

Dette siger man kun 1 gang, og på samme måde som den sidste Takbîr siges det, når man starter sin bevægelse, og passer med, at man slutter udtalen, når man har rejst sig op, ryggen er ret (dette er en Rukn/Søjle) og begge hænder løftet til skulderhøjde (som ved Takbîr).

Her siger man så:

[Rabbanâ wa lakal-hamd]

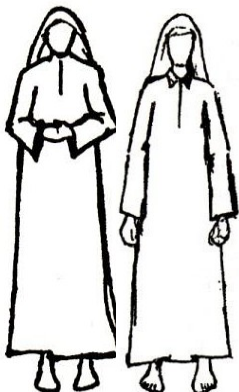
Æret være Herren

Dette siges kun 1 gang.

Her kan man gøre 2 ting:

- Man kan placere hænderne på brystet, som man har gjort efter Takbîr al-Ihram, mens man læser du'a (denne du'a er frivillig, men anbefalet), eller
- Man kan lade armene hænge ned langs siden, mens man læser du'a (denne du'a er frivillig, men anbefalet).

Her kan man så sige følgende du'a:

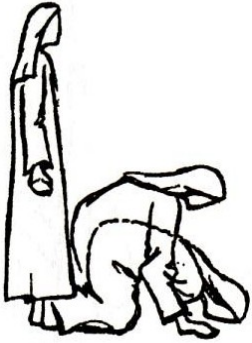

[Hamdan Kathiran taijiban mubarakan fih]

Rigelig, god og velsignet/salig pris

Sudjûd (prostration)

Når man skal prostre, skal man igen lave en Takbîr al- Intiqaal (bevægelses-Takbîr), men her løfter man ikke hænderne. Man løfter kun hænderne til skulderne 4 gange under bønnen:

- Takbîr al-Ihram.
- Den første Takbîr al-Intiqâl (når man går i Rukû).
- Når man rejser sig fra Rukû (i hver Rak'ah).
- Når man rejser sig til tredje Rak'ah.

Når man skal gå i Sudjûd, skal man sætte knæene i jorden først. Hvis man er syg eller udmattet, gør det ikke noget, at man sætter hænderne i jorden først, men ellers bør knæene sættes i jorden først, og når man rejser sig, bør hænderne forlade jorden før knæene.

Når man går i Sudjûd, siger man

[Allâhu Akbar]

Allâh er Størst

(bevægelses- Takbîr – man skal sige den i starten af bevægelsen og slutte, når hovedet rører ved jorden – som hovedregel løfter man ikke hænderne ved denne Takbîr), sætter sig på hug og sætter knæene i jorden. Derefter bøjer man sig frem og sætter hænderne i jorden, så man kan komme til at sætte panden i jorden. Hænderne kan placeres to steder:

- Således at hovedet er placeret mellem hænderne (når hovedet rører ved gulvet).
- Således at hænderne er placeret på gulvet, ud for skuldrene (når hovedet rører ved gulvet).

Når panden er i jorden, kalder vi det for Sudjûd. Her skal man røre jorden med syv kropsdele:

- Panden (inkluderer næsen).
- Højre hånd.
- Venstre hånd.
- Højre knæ.
- Venstre Knæ.
- Højre fod (således at fodbalden rører ved gulvet, og tæerne peger frem mod Qibla).
- Venstre fod (således at fodbalden rører ved gulvet, og tæerne peger frem mod Qibla).

Når man ligger i Sudjûd, skal fødderne være samlet, men knæene væk fra hinanden. Hovedet skal være så langt fremme, at maven ikke rører ved ens knæ. Fingrene skal være let spredte (stadig pege mod Qibla), og albuerne skal pege

væk fra kroppen, så hvis man bad i bar overkrop, ville det være muligt for dem, der står bag den bedende, at se armhulen. Albuerne må ikke røre ved gulvet.

Når man er i Sudjûd, siger man:

[Subhâna Rabbî al-A'lâ]

Æret være min Herre, den Højeste.

Minimum 3 gange.

Der findes også andre du'a, som man kan sige, mens man er i Sudjûd.

Djulûs

Herefter siger man

[Allâhu Akbar]

Allâh er Størst

(bevægelses-Takbîr), mens man sætter sig op på følgende måde:

- Man ligger venstre fod ned, så vristen rører ved gulvet.
- Man sætter sig oven på venstre fod og retter sig op, så ryggen indtager den naturlige position.
- Højre fod beholdes i samme stilling som under Sudjûd (tæerne peger frem mod Qibla og hælen op mod loftet)

- Hænderne lægges fladt på knæene, og armene er strakt ud, så man støtter på dem.

Når man sidder i denne stilling, skal man læse du'a igen. Jeg nævner her et par du'a, som man kan vælge at sige, og som er fra Profetens ﷺ Sunnah:

[Allâhumma-ghfirlî, warhamnî, wadjburnî, warfa'nî, wa'âfinî, warzuqnî]

Oh Allâh tilgiv mig, og Vis mig nåde, og tilfredsstil mig, og ophøj mig, beskyt mig og mit helbred, og forsyn mig.

Man kan også vælge at sige:

[Rabbi-ghfirlî, Rabbi-ghfirlî]

Min Herre tilgiv mig, min Herre tilgiv mig

Man kan sige disse du'a flere gange, så den tid man læser du'a, er lige så lang som den tid man laver Sudjûd.

Sudjûd (prostration)

Når man er færdig med at læse du'a, laver man en Takbîr al- Intiqaal, altså en bevægelses-Takbîr, hvor man siger:

[Allâhu Akbar]

Allâh er Størst

Uden at løfte hænderne, imens man igen bøjer sig frem i Sudjûd. Altså bevægelsen starter, når man starter på at sige Allâhu Akbar, og når hovedet rammer jorden, passer det med, at man er blevet færdig med [Akbar]. Når man er i Sudjûd, siger man igen:

[Subhaana Rabbee al-A'laa]

Æret være min Herre, den Højeste.

Minimum 3 gange

Når man har læst [Subhaana Rabbee al-A'laa] sætter man sig op, som man sad, inden man gik i anden Sudjûd. Nu skal man rejse sig op, så man er klar til anden Rak'ah. Man rejser sig uden at bruge hænderne, mens man laver en Takbîr al- Intiqaal :

[Allâhu Akbar]

Allâh er Størst

Uden at løfte hænderne til skulderhøjde. Hvis man har valgt at sætte hænderne i jorden først, da man skulle sidde ned, skal man også rejse knæene fra jorden før hænderne, når man rejser sig op igen.

Anden Rak'ah

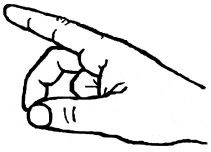
Når man er kommet op og stå igen, skal man stille sig i Qijjam (stående stilling), som man stod under første Rak'ah (hænderne på brystet og synet rettet mod det sted, hvor man laver Sudjûd). Så udføres anden Rak'ah lige som første.

- Man læser Qur'ân på samme måde (starter med Surat al-Fatiha – bagefter kan en valgfri del af Qur'ân læses). Man skal stadig læse Qur'ân højt i denne Rak'ah, hvis bønner er:

- Salat ul-Fajr - Bønner, man beder før solopgang og er dagens første bøn.
- Salat ul-Maghrib – Bønner, man beder lige efter solnedgang.
- Salat ul-Isha – Aftenens sidste bøn.

- Man går i Rukû på samme måde som i første Rak'ah.
- Man lægger hænderne på knæene, retter ryggen og læser samme du'a, som da man var i Rukû i første Rak'ah.
- Man rejser sig på samme måde fra Rukû som i første Rak'ah, læser samme du'a, løfter hænderne til skulderhøjde og lægger hænderne tilbage på brystet.

- Så går man i Sudjûd på samme måde som tidligere nævnt: knæene i jorden først, så hænderne og læser samme du'a som i de tidligere Sudjûd. Husk at holde armene væk fra kroppen og underarmene væk fra jorden.
- Man sidder på samme måde mellem de to Sudjûd og læser samme du'a, som man tidligere læste mellem Sudjûd.
- Man går i Sudjûd på samme måde igen og læser den du'a, som der hører til Sudjûd.
- Man ligger venstre fod ned, så vristen rører ved gulvet.
- Man sætter sig oven på venstre fod og retter sig op, så ryggen indtager den naturlige position.
- Højre fod beholdes i samme stilling som under Sudjûd (tæerne peger frem mod Qibla og hælen op mod loftet)
- Venstre hånd lægges fladt på venstre knæ, og armen er strakt ud, så man støtter på den.
- Højre albue lægges på højre lår og underarmen langs låret.
- Højre hånd lukkes, således at langefinger og tommelfinger danner en cirkel. Pegefingeren peger mod Qibla.

Denne stilling hedder Tashahhud og er bønnens Første Tashahhud (denne er en af forpligtigelserne/wâdjibât). Her skal man ikke læse samme du'a som mellem de to Sudjûd. Man skal læse det, man kalder for Tahijjat:

[At-Tahijjâtu lillâhi, was-Salwâtu, wat-Tajjibâtu. As-salâmu 'alajka ajuhan-nabijju ', wa rahmatullâhi wa barakâtuh. As-Salâmu 'alajnâ wa 'alâ 'ibâd-illâh-is-Salihîn. Ashadu an lâ ilâha illAllâh, wa ashadu anna Muhammadan 'abduhu wa rasûluh]

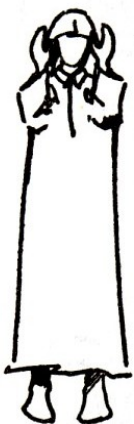
الله أكبر

Hilsner til Allâh, og Velsignelser og Fortræffelighed. Allâhs fred være over dig Oh Profet, og Hans Barmhjertighed og Velsignelser. Fred være med Os og med Allâhs Retskafne Slaver. Jeg bevidner, at der ikke er en anden Gud end Allâh, og Jeg bevidner, at Muhammad er Hans Slave og Hans Sendebud.

Der findes også andre Tahijjat, man kan læse.

Hvis bønneren er Fajr, skal man slutte nu. Hvordan man afslutter bønneren, vil blive forklaret senere under det kapitel, som hedder: Bønnens afslutning.

Tredje Rak'ah

Som tidligere nævnt er der fire steder i bønneren, hvor hænderne løftes til skulderhøjde under Takbîr. Fjerde og sidste sted er, når man har rejst sig fra første Tashahhud og indtager Qijjam (stående stilling) til tredje Rak'ah. Denne er en Takbîr al-Intiqâl, og derfor løftes hænderne først til sidst i Takbîr. Når hænderne har været ved skulderen, lægges de over brystet som under de to foregående Rak'ah. Uanset om bønneren er på tre eller fire Rak'ah, læses der kun Surat al-Fatiha i denne Rak'ah, og den læses ikke højt.

- Man går i Rukû på samme måde som i første Rak'ah.
- Man lægger hænderne på knæene, retter ryggen og læser samme du'a, som da man var i Rukû i første Rak'ah.
- Man rejser sig på samme måde fra Rukû som i første Rak'ah, læser samme du'a, løfter hænderne til skulderhøjde og lægger hænderne tilbage på brystet.

- Så går man i Sudjûd på samme måde som tidligere nævnt: knæene i jorden først, så armene og læser samme du'a som i de tidligere Sudjûd. Husk at holde armene væk fra kroppen og underarmene væk fra jorden.
- Man sidder på samme måde mellem de to Sudjûd og læser samme du'a, som man tidligere læste mellem Sudjûd.
- Man går i Sudjûd på samme måde igen og læser den du'a, som der hører til Sudjûd.

Efter anden Sudjûd skal man blive siddende, hvis dette er al-Magrib bønningen. Se afsnittet "Bønnens afslutning". Ellers skal rejse sig op som efter første Rak'ah og gøre klar til fjerde Rak'ah.

Fjerde Rak'ah

Hvis man beder al-Dhuhr, al-'Asr eller al-'Isha, skal man bede 4 Rak'ah. Når man rejser sig fra tredje Rak'ah og til fjerde, skal man gøre det præcis på samme måde, som man gjorde fra første Rak'ah og til anden Rak'ah. Man går i Rukû på samme måde som i første Rak'ah.

- Man lægger hænderne på knæene, retter ryggen og læser samme du'a, som da man var i Rukû i første Rak'ah.
- Man rejser sig på samme måde fra Rukû som i første Rak'ah, læser samme du'a, løfter hænderne til skulderhøjde og lægger hænderne tilbage på brystet.
- Så går man i Sudjûd på samme måde som tidligere nævnt: knæene i jorden først, så hænderne og læser samme du'a som i de tidligere Sudjûd. Husk at holde armene væk fra kroppen og underarmene væk fra jorden.
- Man sidder på samme måde mellem de to Sudjûd og læser samme du'a, som man tidligere læste mellem Sudjûd.
- Man går i Sudjûd på samme måde igen og læser den du'a, som der hører til Sudjûd.

Nu skal bønningen afsluttes.

Bønnens afslutning

Når man skal afslutte bønningen er der to måder at sidde på. Man kan sidde som man gør mellem de to Sudjûd og under første Tashahhud, eller man kan sidde som følger, hvilket er anbefalet:

- Sidde på venstre fod.
- På højre fod peger tærne mod Qibla, fodbalden ned mod jorden og hælen peger op.
- Venstre fod skubbes mod højre, ind under højre skinneben, således at man kommer til at sidde på gulvet på venstre balde.(det kræver lidt øvelse)
- Venstre hånd placeres på venstre lår/knæ, således at man støtter på hånden for at holde balancen.
- Højre albue placeres på højre lår, således at højre underarm følger låret ud.
- Højre hånd knyttes, og der dannes en cirkel med tommelfinger og langefinger
- Højre pegefinger peger frem og bevæges, mens man læser du'a i Tashahhud.

Denne stilling kaldes Anden Tashahhud, og Anden Tashahhud er en søjle (rukun) her læses Tahijjat igen:

[At-Tahijjâtu lillâhi, was-Salwâtu, wat-Tajjibâtu. As-salâmu 'alajka ajuhan-nabijju ', wa rahmatullâhi wa barakâtuh. As-Salâmu 'alajnâ wa 'alâ 'ibâd-illâh-is-Salihîn. Ashadu an lâ ilâha illAllâh, wa ashadu anna Muhammadan 'abduhu wa rasûluh]

Hilsner til Allâh, og Velsignelser og Fortræffelighed., Allâhs fred være over dig Oh Profet, og Hans Barmhjertighed og Velsignelser. Fred være med Os og med Allâhs Retskafne Slaver. Jeg bevidner, at der ikke er en anden Gud end Allâh, og Jeg bevidner, at Muhammad er Hans Slave og Hans Sendebud.

De 5 daglige obligatoriske bønner består alle af to Tashahhud, undtagen dagens første bøn: salat ul-Fajr. Når bønnen skal afsluttes, tilføjer man en række ekstra du'a, mens man sidder i Tashahûd. Dette kaldes Salat ul-Ibrahimijjah, og der findes flere forskellige. Efter man er færdig med første del af Tashahhud læses en af disse. Her er et eksempel:

[Allahumma Salli 'alâ Muhammad, wa 'alâ Âli Muhammad, kamâ sallajta 'alâ Ibrâhîm wa 'alâ Âli Ibrâhîm, innaka Hamedun Madjîd, Allahumma Bârik 'alâ Muhammad wa 'alâ Âli Muhammad, kamâ barakta 'alâ Ibrâhîm wa 'alâ Âli Ibrâhîm, innaka Hamîdun Madjîd]

Oh Allâh, skænk Din Gunst til Muhammad, og de sande efterfølgere til Muhammad, som Du har skænket Din Gunst til Ibrâhîm og de sande efterfølgere til Ibrâhîm. Du er fuld af Pris, den Storartede. Oh Allâh, Velsign Muhammad og de sande efterfølgere til Muhammad, som Du har Velsignet Ibrâhîm og sande efterfølgere til Ibrâhîm. Du er fuld af Pris, den Storartede.

Herefter kan man afslutte med Taslim, eller man kan søge beskyttelse hos Allâh ved at sige følgende:

[Allahumma innî a'ûdhu bika min 'adhâbil-qabr, wamin 'adhâbi jahannam, wa min fitnatil-mahjâ wal-mamât, wa min sharri fitnatil-masîhid-Dadjjâl]

Oh Allâh, Jeg søger Tilflugt hos Dig fra Gravens Straf og fra Helveds-Ildens Straf og fra Livets og Dødens Prøvelser, og fra den Falske Messiahs Onde Prøvelse.

Herefter kan man lave Taslim, og bønnen vil være slut.

Taslim

Taslim er den sidste del af bønnen. Her skal man hilse til begge sider (skuldre). Det foregår ved, at man først drejer hovedet mod højre (skulder) så meget, at de, som står bag den bedende, kan se højre kind på den bedende. Her siger man så:

[As-Salâmu 'alajkum wa rahmatullâhi wa barakâtuh]

Fred være med Jer og Allâhs Barmhjertighed og Hans Velsignelser

Så drejer man hovedet mod venstre side (skulder) så meget, at de, som står bag den bedende, kan se venstre kind på den bedende. Her siger man så:

[As-Salâmu 'alajkum wa rahmatullahwa barakatuh]

Fred være med Jer og Allâhs Barmhjertighed og Hans Velsignelser

Man kan også sige (til højre side):

[As-Salâmu 'alajkum wa rahmatullâh]

Fred være med Jer og Allâhs Barmhjertighed

Og til venstre side:

[As-Salâmu 'alajkum wa rahmatullâh]

Fred være med Jer og Allâhs Barmhjertighed

Der er også andre muligheder, men her er bare nævnt to eksempler.

Man har nu lavet Taslim og selve bønnen er slut.